

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 188/04-33

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 14. apríla 2005 v senáte zloženom z predsedu Štefana Ogurčáka a zo sudcov Eduarda Báránaya a Lajosa Mészárosa prerokoval prijatú sťažnosť Ioana Kornelija Komanického, B., zastúpeného advokátom JUDr. V. P., Advokátska kancelária, B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prerokovanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 1 C 204/01 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 1 C 204/01 porušil právo Ioana Kornelija Komanického, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a jeho právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Ioanovi Kornelijovi Komanickému priznáva primerané finančné zadost'učinenie v sume 20 000 Sk (slovom dvadsaťtisíc slovenských korún), ktoré je

Okresný súd Bardejov povinný mu vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Ioanovi Kornelijovi Komanickému priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 7 321 Sk (slovom sedemtisícristodvadsaťjeden slovenských korún), ktorú je Okresný súd Bardejov povinný vyplatiť na účet jeho právneho zástupcu advokáta JUDr. V. P., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 2. decembra 2004 č. k. I. ÚS 188/04-18 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť Ioana Kornelija Komanického, B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a v čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prerokovanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 C 204/01 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

1. 1. Zo sťažnosti a jej príloh vyplynulo, že sťažovateľ podal 5. marca 2001 na okresnom súde žalobný návrh proti Okresnému stavebnému bytovému družstvu v B. o neplatnosť platobného výmeru na nájomné za užívanie bytu a za služby s ním spojené. Sťažovateľ uviedol, že okresný súd bol v napadnutom konaní spočiatku činný „*potom sa súd vo vzťahu ku mne úplne odmlčal na viac ako 2 a ½ roka, keď ma ničím nekontaktoval za celý II. polrok 2001, celý rok 2002 a celý rok 2003!*“ Sťažovateľ ďalej uviedol, že vyčerpal aj právne prostriedky nápravy tým, že na prieťahy v napadnutom konaní podal sťažnosť podľa § 17 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch

súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách príseďiacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov, ale ani to „nepomohlo“, pritom podľa názoru sťažovateľa predmetnú vec nemožno považovať ani za zložitú.

Vzhľadom na uvedené relevantné skutočnosti sťažovateľ uviedol, že „žiadam Ústavný súd SR, aby (...) konečným verdiktom vo svojom ústavnom náleze rozhodol takto:

- 1.) *Vyslovuje, že základné a ľudské práva Ioanna Kornelija Komanického podľa ods. 2), čl. 48 Ústavy SR a Listiny základných práv a slobôd – ods. 2), čl. 38, ako aj ods. 1), čl. 6 Európskeho Dohovoru o ich ochrane v znení protokolu čís. 11, postupom Okresného súdu v Bardejove v konaní vedenom pod č. k. 1 C 204/2001 porušené boli.*
- 2.) *Prikazuje Okresnému súdu v Bardejove, aby v konaní vedenom u neho pod č. k. 1 C 204/01, konal bez zbytočných prieťahov.*
- 3.) *Priznáva Ioanovi Kornelijovi Komanickému primerané finančné zadost'účinenie vo výške 50 tis. Sk (slovom päťdesiat' tisíc korún slovenských), ktoré je mu Okresný súd v Bardejove povinný vyplatiť do 2-och mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.*
- 4.) *Ukladá Okresnému súdu v Bardejove povinnosť uhradiť Ioanovi Kornelijovi Komanickému trovy tohto súdneho konania vo výške 8 800.– Sk (slovom osemtisícosemsto korún slovenských), do 15-tich dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia (...).“*

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedom JUDr. V. P., listom z 25. februára 2005 sp. zn. Spr. 40/05 a právny zástupca sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu z 23. marca 2005.

2. 1. Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení popísal chronológiu úkonov vykonaných predovšetkým okresným súdom a uviedol nasledovné relevantné skutočnosti:

„(...) Vychádzajúc z (...) chronológie jednotlivých úkonov som nútený akceptovať tvrdenie sťažovateľa, že v konaní došlo k porušeniu jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a článku 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd i práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a to z dôvodu, že súd v období od 11. 4. 2002 až do 9. 1. 2004 bol vo veci nečinný a vzhľadom na celkovú dĺžku konania navrhujem preto, aby Ústavný súd SR vyslovil, že uvedené práva postupom Okresného súdu Bardejov u sťažovateľa porušené boli a to napriek tomu, že nezodpovedá pravde tvrdenie sťažovateľa o vyčerpaní právneho prostriedku nápravy v zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 80/1992 Zb. v znení neskorších predpisov. Vzhľadom však k tomu, že konanie je už právoplatne skončené, čím zanikla právna neistota na strane sťažovateľa, navrhujem zamietnuť sťažnosť sťažovateľa Ioana Kornelija Komanického v časti, pokiaľ sa domáha, aby Ústavný súd SR prikázal vo veci konať a aby mu bolo priznané primerané finančné zadosťučinenie. Podľa nášho názoru už samotné vyslovenie, že k porušeniu práva na strane sťažovateľa došlo treba považovať za dostatočnú a účinnú nápravu, najmä vzhľadom na skutočnosť, že konanie je právoplatne skončené, vzhľadom na predmet konania, ale tiež na skutočnosť, že z postoja samotného sťažovateľa treba vyvodiť záver, že ani on sám konanie nepovažoval za preň významné z pohľadu právnej istoty a dôležitosti. Zároveň navrhujem sťažovateľovi nepriznať náhradu trov konania (...).

V zmysle § 30 zákona č. 38/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov netrvám, aby sa o prijatej sťažnosti konalo ústne pojednávanie. (...)“

2. 2. Právny zástupca sťažovateľa vo svojom stanovisku k uvedenému vyjadreniu predsedu okresného súdu v podstate uviedol, že:

«1) Konanie, o ktoré ide, t. j. pod č. k. 1 C 204/01 nie je vôbec po žiadnej stránke zložité a predsa trvá už viac ako 4 roky, pritom nie je pravdou, že ja som sa na toto vleklé konanie vôbec nesťažoval. Moja sťažnosť podľa zákona o štátnej správe súdov čís. 80/92 Zb. je zo dňa 21. III. 03 a bola doručená k rukám predsedu okresného súdu dňa 24. III. 03. Ale aj napriek tejto skutočnosti a po tomto dátume bol bardejovský súd nečinný celý zbytok roka 2003 a potom ešte do 9. I. 2004. Taktiež nie je pravdou, že tento súdny spor nemá pre mňa patričnú dôležitosť.

2) Toto konanie nie je právoplatne ukončené lebo bolo zmarené svojvoľným administratívnym aktom samosudkyne, ktorá sa dopustila hrubého porušenia zákonnosti. Ved' ako mohla odpojedaávajúca samosudkyňa prehlásiť toto konanie za ukončené dňom 13. X. 2004, keď toto uznesenie jednak obsahuje chyby, na čo som súd upozornil a ďalej a hlavne, keď súd už po nadobudnutí jeho právoplatnosti pokračoval v tomto konaní ďalej (viď jeho právny úkon, zo dňa 21. X. 2004, ako „výzva adresovaná žalobcovi doplniť jeho podanie tak, aby bolo jasné“ a moju písomnú odpoveď na túto výzvu, zo dňa 22. XI. 04. Ide tu nielen o flagrantné porušenie zákona zo strany súdu, ale aj o porušenie ústavnosti, konkrétne čl. 46 ods. 1) i Dohovoru – jeho ods. 1), čl. 6 a v súhrne o exces, ktorý nemá v súdnej praxi obdobu.

3) Vzhľadom na vyššie uvedené týmto dopĺňam svoju pôvodnú ústavnú sťažnosť, zo dňa 5. III. 01, k tomuto číslu konania o čl. 46 ods. 1) a žiadam súd o preskúmanie mojej sťažnosti aj v intencii tohto ústavného článku v spojení s Eur. Dohovorom, pretože som presvedčený, že takýmto postupom súdu je mi odoberaná možnosť ďalej vo veci samej konať a o nej aj meritórne rozhodnúť. Takže na rozdiel od tvrdenia predsedu okresného súdu, že je pravdou, že moja právna neistota počinom sudkyne okresného súdu zanikla nemá vôbec svoje právne opodstatnenie. Ba naopak domáham sa toho a trvám na tom, aby v záverečnom petite tejto mojej ústavnej sťažnosti bolo rozhodnuté aj o tom, že toto konanie trvá aj naďalej a že jeho zastavenie spôsobom, ako sa to udialo, je neplatné! Je len samozrejmé, že v tejto súvislosti sa domáham aj finančnej satisfakcie navýšenej o 40 tis. Sk, osobitne za toto porušenie ústavnosti. (...)

4) V súlade so zákonom o konaní pred ústavným súdom, netrvám aby k prijatej sťažnosti bolo vyvolávané ústne pojednávanie a súčasne žiadame ústavný súd o priznanie vzniklých trov konania a o ich úhradu na tento účet v peňažnom ústave môjho právneho zástupcu.»

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia práva na prerokovanie

veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prerokovanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 1 C 204/01 :

Dňa 5. marca 2001 doručil sťažovateľ okresnému súdu proti Okresnému stavebnému bytovému družstvu v B. (ďalej len „odporca“) žalobný návrh *„o neplatnosť platobného výmeru na nájomné za užívanie bytu a služby s ním spojené s účinnosťou od 1. marca 2001“*.

Dňa 12. marca 2001 súd vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku.

Dňa 22. marca 2001 sťažovateľ doručil súdu odpoveď na uvedenú výzvu, v ktorej požiadal súd o oslobodenie od súdneho poplatku.

Dňa 26. marca 2001 súd vyzval sťažovateľa, aby mu predložil potvrdenie o svojich majetkových pomeroch.

Dňa 9. apríla 2001 sťažovateľ doručil súdu vyplnené potvrdenie o svojich majetkových pomeroch.

Dňa 26. apríla 2001 súd vydal uznesenie č. k. 1 C 204/01-8, ktorým nepriznal sťažovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov.

Dňa 1. júna 2001 súd vydal uznesenie č. k. 1 C 204/01-10, ktorým zastavil konanie z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku.

Dňa 14. júna 2001 sťažovateľ zaplatil súdny poplatok.

Dňa 25. júna 2001 súd vydal uznesenie č. k. 1 C 204/01-13, ktorým zrušil predchádzajúce uznesenie o zastavení konania. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 17. júla 2001.

Dňa 13. marca 2002 bol doručený žalobný návrh odporcovi na vyjadrenie.

Dňa 11. apríla 2002 odporca doručil súdu svoje vyjadrenie k návrhu.

Dňa 10. novembra 2003 dala zákonná sudkyňa úpravou kancelárii súdu pokyn, aby predložila spis predsedovi súdu z dôvodu, že vzhľadom na urážlivé podania navrhovateľa a jeho správanie sa sudkyňa cíti byť zaujatá a súhlasí, aby vec bola pridelená inému sudcovi.

Dňa 24. novembra 2003 predseda súdu predložil vec Krajskému súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) na rozhodnutie o vylúčení JUDr. Z. T. z konania a rozhodovania, lebo predseda súdu nemal pochybnosti o jej nezaujatosti.

Dňa 19. decembra 2003 bolo súdu doručené uznesenie krajského súdu č. k. 3 NcC 75/03-19, ktorým rozhodol, že menovaná sudkyňa nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci.

Dňa 9. januára 2004 bolo nariadené pojednávanie na 16. marec 2004.

Dňa 3. marca 2004 právny zástupca odporcu doručil súdu oznámenie o skončení zastupovania odporcu v danej veci a navrhol odročiť nariadené pojednávanie.

Dňa 15. marca 2004 sťažovateľ doručil súdu vyjadrenie, v ktorom ospravedlnil svoju neúčast' na nariadenom pojednávaní.

Dňa 16. marca 2004 bolo pojednávanie odročené na neurčito z dôvodu znovupredvolania účastníkov, ktorí sa na pojednávanie nedostavili.

Dňa 1. apríla 2004 súd vyzval sťažovateľa, aby preukázal súdu naliehavý právny záujem na vyslovení neplatnosti platobného výmeru.

Dňa 1. mája 2004 sudkyňa nariadila pojednávanie na 22. jún 2004.

Dňa 17. mája 2004 sťažovateľ doručil súdu svoju odpoveď na výzvu súdu na preukázanie naliehavého právneho záujmu na vyslovení neplatnosti platobného výmeru, v ktorom sťažovateľ žiadal vysvetliť pojem „*naliehavý právny záujem*“.

Dňa 10. júna 2004 sťažovateľ doručil súdu svoje vyjadrenie k nariadenému pojednávaníu a k výzve na preukázanie naliehavého právneho záujmu.

Dňa 22. júna 2004 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok, ktorým bola žaloba sťažovateľa zamietnutá.

Dňa 3. augusta 2004 sťažovateľ doručil súdu odvolanie proti uvedenému rozhodnutiu.

Dňa 4. augusta 2004 súd vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za podanie odvolania a na predloženie ešte jedného vyhotovenia rovnopisu odvolania.

Dňa 26. augusta 2004 sťažovateľ doručil súdu doplnenie k svojmu odvolaniu.

Dňa 13. septembra 2004 doručil sťažovateľ súdu svoju odpoveď na výzvu na zaplatenie súdneho poplatku.

Dňa 16. septembra 2004 súd vydal uznesenie č. k. 1 C 204/01-41, ktorým konanie zastavil pre nezaplatenie súdneho poplatku.

Dňa 18. októbra 2004 sťažovateľ doručil súdu „*Návrh na opravu rozhodnutia prvostupňového súdu spojený s odvolacím konaním*“.

Dňa 20. októbra 2004 súd vyzval sťažovateľa, aby upresnil, čoho sa domáha podaním doručeným súdu 18. októbra 2004.

Dňa 22. novembra 2004 sťažovateľ doručil okresnému súdu odpoveď na výzvu z 21. októbra 2004.

Dňa 27. októbra 2004 nadobudlo právoplatnosť uznesenie okresného súdu zo 16. septembra 2004 č. k. 1 C 204/01-41, ktorým bolo odvolacie konanie zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku.

Dňa 23. novembra 2004 sudkyňa dala úpravou kancelárii súdu pokyn, aby podanie sťažovateľa z 18. októbra 2004 považovala za bezpredmetné, s tým, že o návrhu sťažovateľa na opravu súdneho rozhodnutia nie je potrebné rozhodnúť, lebo návrh bol podaný až po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov (...).

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná (...).

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 C 204/01 došlo k porušeniu základných práv sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že dĺžka napadnutého konania podľa názoru ústavného súdu nebola závislá od zložitosti veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu závažnú okolnosť (okrem oneskoreného uhradenia súdneho poplatku), ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným prieťahom, teda doterajšia dĺžka napadnutého konania nebola vyvolaná správaním sťažovateľa.

3. *Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a konštatuje, že okresný súd bol v predmetnej veci bez akýchkoľvek dôvodov nečinný v období od 17. júla 2001 do 13. marca 2002 (osem mesiacov) a od 11. apríla 2002 do 10. novembra 2003 (sedemnášť mesiacov). Okresný súd teda počas dvoch rokov a jedného mesiaca vo veci nevykonal žiadny úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ ako žalobca počas napadnutého súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v citovaných článkoch ústavy a dohovoru (pozri napr. I. ÚS 41/02). K prieťahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníkov, ale predovšetkým v dôsledku postupu súdu.*

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 1.

4. Pretože uznesením okresného súdu zo 16. septembra 2004 č. k. 1 C 204/01-41 bolo napadnuté konanie právoplatne skončené, neprichádzalo do úvahy v okolnostiach danej veci rozhodnutie podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadost'učinenie.

Sťažovateľ požadoval priznať primerané finančné zadost'učinenie vo výške 50 000 Sk, pričom dodatočne sa domáhal „*aj finančnej satisfakcie navýšenej o 40 tis. Sk*“, ktorú požadoval aj „*za nepríjemné znášanie stavu právnej neistoty*“.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti, s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa, ako aj na povahu veci považuje za primerané vo výške 20 000 Sk.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 2.

6. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania vo výške 7 321 Sk z dôvodu trov jeho právneho zastúpenia.

Sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom za dva úkony právnej služby (prípravu a prevzatie zastúpenia 19. novembra 2004 a podanie písomného stanoviska k vyjadreniu okresného súdu 23. marca 2005). Za jeden úkon vykonaný v roku 2004 patrí odmena v sume 4 534 Sk a režijný paušál 136 Sk (§ 13 ods. 8, § 19 ods. 3, § 24 ods. 3 a § 25 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb) a za jeden úkon vykonaný v roku 2005 patrí odmena 2 501 Sk a režijný paušál 150 Sk (§ 1 ods. 3, § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú celkove sumu 7 321 Sk.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľa rozhodol tak, ako to je uvedené pod bodom 3 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. apríla 2005